

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 р 208/2022
01.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Гордана Комненић, одређена Годишњим распоредом послова у смислу одредбе члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/2015), у поступку заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Петар Ранчев, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној због неодлучивања о његовом приговору ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 2234/2020, без испитног поступка и о приговору предлагача ради убрзавања поступка у истом предмету, након испитног поступка донео је 01.09.2022. године,

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ жалба предлагача због неодлучивања о његовом приговору, а **ОДБИЈА**, као неоснован, приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 2234/2020.

Образложење

Предлагач је, Апелационом суду у Нишу, 18.04.2022. године, поднео приговор ради убрзавања поступка у предмету тог суда Гж1 2234/2020, у ком је навео да је тражио исправку техничке грешке због мање обрачунатог новчаног износа на име парничних трошкова, а да Апелациони суд у Нишу о том његовом захтеву није одлучио иако је протекло више од годину дана од доношења пресуде Гж1 2234/2020 од 17.03.2021. године.

Председник Апелационог суда у Нишу није одлучио о приговору предлагача ради убрзавања поступка.

Предлагач је, изјавио благовремену жалбу због неодлучивања о његовом приговору ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 2234/2020.

Одлучујући о жалби и о приговору предлагача ради убрзавања поступка, на основу одредбе члана 15. став 1., 16., 18. став 2. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 25/72 ... „Службени гласник РС“ бр 106/15), Врховни касациони суд је нашао да је жалба предлагача основана а да је његов приговор ради убрзавања поступка, неоснован.

Одредбом члана 7. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да је председник суда дужан да одлучи о приговору у року од два месеца од дана пријема приговора. Ако председник суда није одлучио о приговору, жалба се подноси у року од 8 дана од дана када је истекао рок од два месеца од дана пријема приговора, на основу одредбе члана 15. став 1. истог Закона. На основу одредбе члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, председник непосредног вишег суда, решењем одбија жалбу и потврђује првостепено решење, усваја жалбу и преиначује првостепено решење, усваја жалбу и одлучује о приговору или усваја жалбу и доставља надлежном јавном тужилаштву (члан 19.).

Пошто је предлагач приговор ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 2234/2020, поднео том суду 18.04.2022. године, а председник Апелационог суда у Нишу о том приговору није одлучио у року прописаном одредбом члана 7. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року (два месеца од дана пријема приговора), следи да је жалба предлагача основана, у смислу одредбе члана 14. став 1. истог Закона.

Међутим, приговор предлагача ради убрзавања поступка је неоснован, пошто предлагачу није повређено право на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 2234/2020.

Из извештаја судије известиоца, у испитном поступку, у смислу одредбе члана 9. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, следи да је парница по тужби тужиоца АА из ... (предлагача), против туженог ПД „Соци“ из Пирота, ради накнаде нематеријалне штете, правноснажно окончана пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2234/2020 од 17.03.2021. године. Тужилац (предлагач), је преко пуномоћника Апелационом суду у Нишу поднео 07.05.2021. године и 12.08.2021. године, захтеве за исправку пресуде у делу досуђених трошкова поступка па је 05.05.2022. године другостепени суд тражио да му првостепени суд (Основни суд у Пироту), достави спис предмета П1 119/2015. Предмет је другостепеном суду достављен 17.06.2022. године.

Дакле, поступак по тужби предлагача ради накнаде нематеријалне штете је правноснажно окончан, а то што о његовом захтеву за исправку пресуде у делу досуђених трошкова поступка, другостепени суд није одлучио до дана подношења приговора ради убрзавања поступка, није од утицаја јер се не ради о одлуци која се тиче главне ствари, што значи да за тужиоца више не постоји неизвесност о праву које је предмет спора, па нема ни разлога за налагање предузимања процесних радњи ради убрзавања поступка, у смислу одредбе члана 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Судија
Гордана Комненић, с.р.

Поука о правном леку

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић